

Hoe eenvoudig kan het alledaagse zijn

De dag begon goed met zonneshijn.

Ik ging eerst een uurtje naar een zieke vriendin, dan kon haar man rustig naar de tandarts. Het maakte ons alle drie blij, we kennen elkaar al heel lang, het was een samenzijn waarin de ernst van het bestaan zonder woorden begrepen werd.

Daarna ging ik met een vriendin op de fiets naar een mooi plekje aan de Waal, waar ik op haar verzoek model mocht zijn voor haar schetsen in de natuur.

Ik ben wel tegen een omgevallen boom gaan zitten, het stil zitten viel niet mee, alles ging pijn doen, we waren allebei stil en de plek met de rivier op de achtergrond, de boten die voorbij voeren, kwam daarmee scherp in beeld.

Later viel ons op dat op de boten twee woningen gebouwd waren. Een grote achter op het schip voor de schipper en zijn familie, met hoog de stuurhut, waar de schipper het schip bestuurde. Helemaal voor op het schip was nog een klein onderkomen voor de schippersknecht.

We maakten ons een voorstelling van deze zware beroepen en hoe het schippersleven was. We droomden om ook eens op een schip mee te mogen varen. Wij zouden altijd nog kunnen koken om ook iets bij te dragen. Tevreden zijn we over de dijk weer naar huis gefietst.

Wat hadden we het geluk vlakbij.

Agatha den Hartog